

gik Kjøbstæderne, da kan jeg jo med Hensyn til samme sige, at det er muligt, at det ærede Medlem er for det, fordi det er behageligt for Kjøbstæderne. Der er større Rimelighed for, at det ærede Medlem taler Kjøbstædernes Sag, da han har staaet i nærmere Forbindelse med dem, end at jeg er dem imod, jeg, som staaer saa temmelig ligeoverfor saavel Land som By. Hvad der bringer mig til at være mod Nr. 17, er tildeels udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 4de Valgkreds (N. Jensen). Indenrigsministeren har sagt, at der i den her tilsigtede Matrikul skulde kunne findes et Grundlag for en Matrikul, der kunde bruges af Staten. Det hele Matrikulsystem, som i Lovforslaget antydes, forekommer mig uheldigt til berefter at paaligne Statskatter; altsaa vil jeg ikke i dette Dieblik bidrage Noget til et saadant. Det er i sig selv et uheldigt Grundlag for al Slags Matrikulering til at betale Skat efter, ogsaa for Kjøbstæderne, men dersom disse forelske sig deri, saa for mig gjerne, jeg vil ikke forhindre dets Udførelse, men jeg vil fraraade dem det. Det er uklogt fra Statens som fra Kjøbstædernes Side ikke at bruge det Grundlag for Bygningskatten, som nu eksisterer, indtil Staten selv omordner det; bliv ved at hange Bygningskatten paa det Apparat for samme, som nu er og som holdes i Orden ved stadige Opmaalinger, og gaar først da over til en anden Matrikulering, naar Staten selv gjør det for sin Beskatnings Skyld; det er det Rigtige og derfor er jeg imod, at Staten giver Noget dertil. Dette Kvasi-Matrikulsystem, som skal bringes i Anvendelse, hade vi seet Prøver paa, og jeg udtaler, at der efter min Overbeviisning derved ikke er gjort noget Fremskridt i praktisk Henseende, men snarere et Tilbage-skridt i theoretisk Henseende; altsaa, derfor er jeg imod Forslaget under Nr. 17; men det ligger udenfor det egentlige store Punkt, her foreligger. — Jeg skulde ikke have taget Ordet i denne Sag, dersom der kun var Tale om en enkelt Afgjørelse og ikke om et vigtigt Beskatningsprincip i det Hele; men det Spørgsmaal, der her foreligger, vil komme igjen hvergang der er Tale om at lægge Skatter paa Eiendomme, og derfor maa vi see at modarbejde den, som det forekommer mig, i sig selv saa

falske Maade at opfatte Sagen paa, at jeg vil sige: Det er det Samme, som om man vilde gjøre 2 og 3 til 4. Det forekommer mig, at det er det Simpleste, Naturligste og Retfærdigste at sige: „Den Skat, der hviler paa en Mand's Eiendom, er engang indbefattet i Eiendommen og bliver derved, og ville I for Fremtiden beskaffe Eiendommene, saa maae I gaar ud fra denne Grundsætning og ordne den fremtidige Beskatning for sig selv paa det Grundlag, som I ville“. Jeg vil spørge det ærede Medlem, som optog mit Exempel med Peer og Poul — jeg tør sige paa en fuldstændig urigtig Maade — om han vil vedblive sin Paaastand, naar jeg lægger Peer og Poul simpelt for ham. Lad os sætte, at der er to Eiendomme, som af Alle erkendes for at have en og samme Værdi, 5,000 Rd., og hvoraf den ene Eiendom er beskattet med 100 Rd., og den anden er skattefri. Poul kjøber idag den Eiendom, der er beskattet med 100 Rd., og siger derved: Denne Afgift repræsenterer en Kapital af 2,500 Rd., altsaa kan jeg ikke give mere end 2,500 Rd. for Eiendommen; Peer siger: Jeg kjøber den Eiendom, der er skattefri, og giver 5,000 Rd. for den. Vilde det saa være retfærdigt og billigt, om man imorgen sagde: Nu skal Du, Poul, for Fremtiden kun betale 50 Rd. i Skat, men Du, Peer, skal betale de andre 50 Rd.? Det vilde være den meest skrigen Uretfærdighed, det vilde være mere end ubilligt. Vilde man i Forhold af denne Art prøve paa at parre Uretfærdighed med Billighed — det lader sig gjøre, thi man kan igjennem en Række af billige Fremgangsmaader have det Uretfærdige, og det er Noget, man tilsempningsviis maa gjøre overalt i Verden — saa maatte man sige: Peer skal i en Række af 20 Aar betale $\frac{1}{20}$ mindre i Skat end hidtil, og Poul skal i en Række af 20 Aar paatage sig at svare det Beløb i Skat, som Peer bliver fri for. Man kunde da sige, at i den Tid vilde alle de Forskjelligheder, der ligge i Priisforholdene, nogenslunde være udjævne; men naar man siger: Vi overlade igjennem Loven til Kjøbstæderne imorgen at paalægge den samme Skat paa de hidtil Skattefrie, der have bygget under den Forudsætning, at de vare skattefrie, som der skal svares af Foll i Byen, der give den fulde